

Beste vrienden!

“Aan de vooravond van een nieuw jaar kan ik eigenlijk niet anders dan met gemengde gevoelens terugkijken op een oud jaar. Het zijn vreemde tijden namelijk. Enerzijds de terreur die bijna dagelijks kranten en journaals vult, anderzijds de gezellige decembermaand. De angst bekruipt me soms, vooral voor de wereld waarin mijn kinderen en kleinkinderen moeten opgroeien. Tegelijkertijd wil ik deze dagen niets liever dan een mooie kerst vieren met kinderen en kleinkinderen. Gewoon even doen alsof de wereld geen zorgen kent. Kon het maar altijd kerstmis zijn...”

Omdat wij – de vele vrijwilligers in de stichting – ons al ruim 20 jaar inzetten voor de armen in Albanië en Moldavië, weten we inmiddels beter. De wereld is niet altijd en overal een paradijs, maar gelukkig kunnen we hier en daar wel een handje helpen. Dat deden wij de afgelopen jaren samen met u voor de ouderen in Moldavië. Ik heb goed nieuws: die missie is geslaagd! En er is meer nieuws: na de ouderen gaan we nu de jongeren in Moldavië helpen. De stichting Joop naar Albanië/Moldavië gaat zich inzetten voor een grote groep scholieren. Met u en onze vrijwilligers hoop ik de jeugd van Hincesti een betere toekomst te geven.

U leest alles over de feestelijke afsluiting van het zorgproject en de start van ons nieuwe project in deze nieuwsbrief. Laat het een inspirerende uitnodiging zijn om ons volgend jaar (weer) tot steun te zijn. Handen en gelden zijn namelijk zeer gewenst. Bij voorbaat dank.

Laten we hopen dat 2016 voor Moldavië, voor u en voor de rest van de wereld een gelukkig(er) jaar wordt!”

*Joop Kuipers, voorzitter stichting Joop naar Albanië /Moldavië
Mede namens Roel van den Berg (vice-voorzitter), Wilma Voogt (secretaris),
Wilna Rosier (penningmeester) en Hans Schippers (bestuurslid)*

Het renovatieproject van het geriatrisch centrum Sarata Galbena is voltooid. Dankzij de vele donaties en acties in Nederland kon de stichting niet alleen de bestaande huisvesting laten opknappen, maar ook uitbreiden. Er worden dus meer ouderen opgevangen dan voorheen en dat is – zeker in de koude wintermaanden – een prettige gedachte. De oplevering in oktober werd namens de stichting bijgewoond door Wilma Voogt, Marco Bosmans en Joop Kuipers. Zij zagen een folkloristische ceremonie, waarvoor ook vele notabelen en media waren uitgenodigd. Het maakte hartverwarmend veel indruk, zoals u verderop in de brief kunt lezen.

Toekomst bouwen

Aangezien we toch in Moldavië waren voor de afsluiting van het zorgproject, konden we direct contacten leggen met overheden en andere instanties ter inspiratie voor ons vervolgproject. Dat leverde meerdere opties op, waarna in een bestuurlijk overleg is gekozen voor de studenten van het bouwcollege in de regio Hincesti. Ook voor Moldavië geldt: de jeugd heeft de toekomst, maar bouwen aan die toekomst is er niet eenvoudig. Zo verblijven de leerlingen van het bouwcollege onder erbarmelijke toestanden in campus-kamers. Gebroken ruiten, stinkende, donkere gangen en het gebrek aan degelijk sanitair, goede verwarming, douches en warm water wekken een vooroorlogse indruk. Dit is niet alleen het onderkomen van een paar honderd studenten, maar ook van enkele docenten en hun gezinnen.

Met financiële hulp en technisch advies vanuit Nederland zullen wij de jongeren letterlijk laten bouwen aan een betere toekomst. Hun toekomst, want we slaan in dit project twee vliegen in een klap. De leerlingen doen werkervaring op en renoveren hun eigen studentenflats.

ROC gezocht

Het bouwcollege in de regio Hincesti is enigszins vergelijkbaar met de ROC-opleidingen in Nederland. Leerlingen worden op dezelfde manier als in Nederland voorbereid op een baan in de bouwsector, alleen de leermiddelen zijn ouderwets. Zo moeten computers worden gedeeld en zijn er amper stagemogelijkheden. Wij zouden de leerlingen in Moldavië graag in contact brengen met bouwstudenten in Nederland. Kent u een ROC-opleiding bij u in de buurt en zou u misschien het eerste contact willen leggen? Misschien kunnen we op die school een sponsoractie op touw zetten. De stichting Joop naar Albanië/Moldavië denkt graag mee en er is uiteraard promotiemateriaal beschikbaar.

Internet

De stichting Joop naar Albanië/Moldavië heeft in Django Heimgartner Montage), Ingrid Corvers (voice over) en Marco Bosmans (tekst) drie fantastische vrijwilligers gevonden, die onze projecten beter onder de aandacht kunnen brengen. Zo kreeg de website www.joopnaaralbanie.nl eindelijk een facelift, zodat belangstellenden en (nieuwe) vrienden een beter beeld krijgen van onze activiteiten in Oost-Europa.

U vindt er bijvoorbeeld een korte film van ons meest recente bezoek aan Moldavië. Django maakte de montage en Ingrid gaf het beeld de juiste tekst.

Acties

In de maand december wordt bij de vier winkels van Albert Heijn in Nieuwegein aandacht gevraagd voor ons nieuwe hulpproject in Moldavië. Zo gaat de opbrengst van emballage (lege flessen) direct naar onze stichting. Een fantastische actie van deze supermarktmanagers! Misschien kunt u de baas van uw supermarkt ook interesseren voor een Moldavië-actie. Wij leveren de winkel met plezier ons promotiemateriaal, zodat de klanten precies weten waar het geld van hun lege flessen-bon terecht komt. Is uw Albert Heijn, Jumbo, Plus, Lidl, Boni of Dirk nog niet overtuigd, laat ze dan weten dat Moldavië het armste land van Europa is. Daar zijn ze dus blij met al uw statiegeld.



SPONSORACTIE - STATIEGELD VOOR MOLDAVIË -

*uw statiegeld draagt bij aan een warme winter
voor de jeugd in arm Moldavië*

De stichting 'Joop naar Albanië/Moldavië' in Nieuwegein zet zich al ruim 20 jaar in voor inwoners van de armste landen in Europa. 97% van elke gedoneerde euro gaat rechtstreeks naar de hulpprojecten. Daarop wordt toegezien door een officieel bestuur en het ANBI-register.

Op dit moment gaat onze (en uw) steun naar de leerlingen van het bouwcollege in Hincesti. Renovatie van de studentenflats is hard nodig! Met hulp uit Nederland kunnen zij bouwen aan een toekomst.

Namens de leerlingen van het Colegiul de Constructii
hartelijk dank voor uw bijdrage!

Nieuwsgierig?

Wilt u meer informatie
of een handje helpen?
Neem gerust contact op
en ons visitekaartje
mee!



Promotie materiaal emballage actie

Verslag werkbezoek

In oktober hebben Joop Kuipers en Wilma Voogt een bezoek gebracht aan Moldavië. Enerzijds om het renovatieproject in Sarata Galbena af te sluiten en anderzijds om

ons te oriënteren op een nieuw project. Het waren koude, maar ook hartverwarmende, indrukwekkende, waardevolle en soms vermoeiende dagen. Hierbij een korte samenvatting uit het dagboek van onze secretaris...

DAG 1 (9 oktober)

Slecht nieuws op Schiphol: onze vlucht naar Wenen is geannuleerd. Gelukkig kunnen we omgeboekt worden, zodat we enkele uren later niet via Oostenrijk, maar Oekraïne naar Chisinau vliegen. De aankomst in de avond is veel later dan gepland, maar de ontvangst door gastvrouw en tolk Natalia Sirbu is niet minder welkom. De eerste stop is restaurant "Dolce Vita", voor een hapje en stop 2 blijkt een kinderdagverblijf in Sarata Galbena. Het is ons logeeradres in de komende nachten.

DAG 2 (10 oktober)

Het is de dag van de oplevering. Het geriatrisch centrum is klaar, althans voor wat ons aandeel betreft. Er is een feest in voorbereiding, maar voordat wij welkom zijn, gaan we eerst de stad in voor een bezoek aan Pro Femina, een opvanghuis voor alleenstaande moeders. Mogelijk is dit een nieuw project voor de stichting. De badkamers zijn in slechte staat, maar ook de buitenboel kan een opknappbeurt gebruiken. We spreken met de directeur, enkele vrijwilligers en ontmoeten een paar jonge moeders én kinderen, en laten een paar cadeautjes en kleren uit Nederland achter.

Hoog tijd voor de finale van het *Asylum*, zoals de Moldaven het geriatrisch centrum noemen. We hadden rekening gehouden met een kleine toespraak en een lintje, maar het wordt een overweldigende middag.



Er is zang en dans, taart, vuurwerk, een orthodoxe inzegening en een reeks aan toespraken; van de directeur tot de president. Uiteraard spreekt ook Joop een woordje, niet zonder tranen. Er zijn complimenten over en weer en er worden handen geschud. Heel veel handen. Het zijn vooral de blijde bewoners die voor altijd op ons netvlies zullen blijven plakken. Ter afsluiting volgt een uitgebreide lunch met Genodigden en ook daar worden speeches afgewisseld door applaus en geproost.



Eerst lintje knippen met de president Dhr. Ghenadie Buza. Het resultaat



Later deze middag bezoeken we op voorstel van het district het grootste kinderdagverblijf van de regio, waar zo'n 220 kinderen worden opgevangen. Hier is het vooral de keuken die een bijdrage uit Nederland goed kan gebruiken, maar ook het sanitair laat te wensen over. Om het voltallige bestuur van de stichting een goed beeld te geven van de potentiële projecten en te helpen bij hun keuze, wordt ook dit verblijf op foto en film vastgelegd. Ter afsluiting wordt het 'hulpkonvoi' geleid naar het *Manuc Bey Complex* in Hincesti. Dit museum in wording is nu al de trots van de Moldaven, want hier wordt straks gewaakt over het nationaal cultureel erfgoed. We krijgen een rondleiding, ook door het naastgelegen jachtkasteel, waar op dit moment veel historische vondsten worden geëtaleerd.

DAG 3 (11 oktober)

Opnieuw een dag ter nut en vermaak. Zo worden we eerst meegenomen naar de wekelijkse markt. Groenten, fruit en veel vlees (van kop tot staart!) liggen op de tafels en achter de koopwaar staan de boeren en handelaren. Even verderop een kleine kinderboerderij. Dat wil zeggen: knuffel-vee voor het avondmaal van morgen. Ach ja, voor Moldavië de normaalste zaak van de wereld.



Ter afsluiting wordt het ‘hulpkonvooi’ geleid naar het *Manuc Bey Complex* in Hincesti. Dit museum in wording is nu al de trots van de Moldaven, want hier wordt straks gewaakt over het nationaal cultureel erfgoed. We krijgen een rondleiding, ook door het naastgelegen jachtkasteel, waar op dit moment veel historische vondsten worden geëtaleerd.

DAG 3 (11 oktober)

Opnieuw een dag ter nut en vermaak. Zo worden we eerst meegenomen naar de wekelijkse markt. Groenten, fruit en veel vlees (van kop tot staart!) liggen op de tafels en achter de koopwaar staan de boeren en handelaren. Even verderop een kleine kinderboerderij. Dat wil zeggen: knuffel-vee voor het avondmaal van morgen. Ach ja, voor Moldavië de normaalste zaak van de wereld.

Ook het jaarlijks wijnfeest van de regio mogen we niet missen. Na een korte ceremonie in het plaatselijke theater gaan we buiten van kraam tot kraam, waar alle dorpen van de streek hun eigen wijnen en spijzen aanbieden.

Een deskundige jury keurt het lekkers en wij hoeven ‘slechts’ te proeven. Mjam. Spijtig genoeg treffen de deelnemers en bezoekers een regendag





In de middag brengen we een bezoek aan een mbo-school: het *Colegiul de Constructii* is een beroepsopleiding voor de bouwsector. Van accountancy en landmeetkunde tot civiele techniek.



Zo'n 600 studenten (15-18 jaar) volgen hun colleges op een heuse campus, maar veel van hen wonen er ook. Het is simpelweg te ver en te duur om dagelijks of wekelijks op en neer te reizen. Ze kunnen er 's nachts dan ook terecht op een kamer in de jongens- of meisjesflat. Een bezoek aan de beide flats maakt stil. Het is er vooral koud, kaal en akelig. We tellen drie bedden per kamer. Twee gasstellen, vier wastafels en vier toiletgaten per etage. Alles moet gedeeld worden. Ramen zijn gebroken, koud water ontbreekt en het stinkt ook nog eens afgrijselijk. Echt waar, gevangenen in Nederland hebben het tien keer beter. En dan te bedenken dat hier niet alleen jongeren, maar ook docenten met hun gezinnen wonen.



OP ALLE VIJF ETAGES HET ZELFDE BEELD.

Twee vriendinnen hadden ballonnen opgehangen voor de jarige.
Een heel schoolseizoen op een heel klein kamertje.

Het is een beetje herfst en winter vandaag, maar dat zal de directeur van het bouwcollege een zorg zijn. Hij nodigt ons gastvrij uit voor een picknick in het bos. We huiveren even, maar stemmen in. Het is een soort bijentuin, waar we, omringd door tientallen bijenkasten, onder warme dekens aan tafel schuiven. Een kopje wildsoep uit een pruttelende heksenpan maakt warm. Bovendien zitten we redelijk droog. Voor wat brood en zelfgemaakte honing gaan we de schuur in. Daar brandt de kachel, en bij het licht van twee kaarsen en een goed glas wijn is het prima toeven. Die kaarsen komen trouwens van pas, want niet veel later valt in de regio de stroom uit. En dus ontsteken we ook op ons logeeraadres zelf het licht.

DAG 4 (12 oktober)

Eigenlijk zouden we het land doorkruisen voor een bezoek aan een historische burcht, maar wij verkiezen een nuttige bestemming boven de toeristische. Het alternatief brengt ons langs enkele huisartsenposten. Eén van de artsen, die wekelijks als een *flying doctor* de posten bemant, geeft tekst en uitleg. Het is vooral een verhaal over primaire, maar primitieve zorg. Dorpsbewoners kunnen hier terecht voor vragen of kleine kwalen, want veel meer kunnen de artsen niet bieden. Verwarming, stromend water en riolering ontbreken.

Er zijn dan ook verhuisplannen in ontwikkeling, zodat de patiënten straks weliswaar iets verder moeten reizen, maar betere zorg krijgen. Dat maakt internationale hulp

namens onze stichting wat minder kansrijk. 's Middags staat het streekziekenhuis op het programma. Voor Joop een weerzien met dokter Petcu. De twee onderhouden in de afgelopen jaren regelmatig contact, ook omdat er in Nederland afgeschreven rolstoelen en instrumenten beschikbaar kwamen. Die kunnen ze in het ziekenhuis in Hincesti nog prima gebruiken, zo zien we met eigen ogen. Voor de laatste keer staat de tafel gedekt bij Dolce Vita, het is inmiddels ons stamrestaurant geworden, waar we bijna iedere dag heerlijke streekgerechten hebben gegeten.

DAG 5 (13 oktober)

We gaan weer naar huis, maar eerst nog even terug naar het bouwcollege. Er zijn een paar praktische vragen, die we liever nu stellen dan straks vanuit Nederland. O ja, cadeautjes zijn er ook. Onze koffers moeten leeg, dus als dank overhandigen we veel lekkers en moois uit Nederland aan de dames die iedere dag ons ontbijt hebben verzorgd en onze tolk Natalia, die steeds meer een vriendin is gebleken. Ons voorstel is om het bouwcollege te helpen met het uitvoeren van de plannen om het sanitair in beide woonblokken te vernieuwen en de keukens op te knappen. Het voordeel van dit plan is dat wij alleen de materialen hoeven te financieren.



Vier computers aanwezig in de klas voor 19 leerlingen.

Met zes personen achter één computer scherm.

De gehele dag met je jas aan in de klas.

Radiatoren wel aanwezig maar de ketel werkt niet.



De studenten kunnen het projectplan opstellen, tekeningen en calculaties maken en bovendien alle werkzaamheden uitvoeren, onder supervisie van vakdocenten. Zo brengen ze de geleerde theorie in praktijk en verbeteren ze hun eigen leefomstandigheden. De studenten bouwen dus letterlijk aan hun eigen toekomst. De school is meer dan enthousiast en inmiddels weten we dat ook het bestuur van de stichting Joop naar Albanië/Moldavië akkoord is.

Slotwoord (Zonder stroom)

Alle donaties voor de stichting Joop naar Albanië/Moldavië komen volledig ten goede aan de projecten. Er blijft dus niets aan de spreekwoordelijke strijkstok hangen .

Zo zijn er geen overheadkosten en ook de reiskosten van en naar Moldavië zijn voor eigen rekening van de bestuursleden. Ook uw steun kunnen we goed gebruiken, bijvoorbeeld bij een lege flessen-actie of eindejaarscollecte. Help ons bij het organiseren van acties, motiveer uw familieleden, vrienden en collega's of maak een bijdrage over aan de stichting. Met uw steun kunnen wij de jeugd van Moldavië helpen bouwen aan een **betere toekomst.**



Bureau
voor
Gerichte
Reklame bv

**RTV
Utrecht**

TakaTuka Foundation



WARMTEBOUW UTRECHT B.V.
TECHNISCH ADVIESBUREAU-INSTALLATIEBEDRIJF

Voor 'n betrouwbaar klimaat!



KracoConsult
coaching, consult en training

IBAN; NL16INGB0008123870